

Mikä todistaa Jeesuksen olevan Messias?

Johanneksen evankeliumin selitys 18

Joh. 5:30–47, Savonlinnan Tuomiokirkko, 2.12.2015

Viime kerralla käsitelimme keskustelua, joka sai alkunsa siitä, kun Jeesus oli parantanut 38 vuotta sairastaneen miehen Betesda -nimisen altaan luona Jerusalemissa. Parantaminen oli tapahtunut sapattina, ja tästä juutalaisten johtomiehet saivat syyn syyttää Jeesusta harhaopista. Jeesus ei kuitenkaan perääntynyt, vaan vetosi siihen, että Jumalan Poikana hän teki työtä myös sapattina. Aivan kuin hänen Isänsäkin, joka maailman Luojana ja Ylläpitäjänä toimi myös sapattina.

Jeesus on tuomarina Isän tahdon mukaan

Tällä kerralla tarkoituksemme on käsitellä tuo Jeesuksen Betesdan altaalla puhuma opetus loppuun. Sen teemana on se, mikä todistaa Jeesuksella olevan Jumalan Pojalle kuuluvat valtuudet

"Omin neuvoin minä en voi tehdä mitään. Minä tuomitsen sen mukaan mitä kuulen, ja tuomioni on oikea, sillä minä en pyri toteuttamaan omaa tahtoani, vaan lähettäjäni tahdon" (Joh. 5:30).

Tämä liittyy siihen, mitä Jeesus oli juuri edellä opettanut suhteestaan Taivaan Isään:

"Totisesti, totisesti: ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän. Mitä Isä tekee, sitä tekee myös Poika." (Joh. 5:19)

Se, että Jeesus tekee samaa, mitä Isä Jumala, se pätee siis myös ihmisten tuomitsemiseen. Jeesushan oli juuri edellä sanonut, että "Isä on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle" (jaa 22).

Kertauksena viime kerralta on sanottava vielä se, että Jeesuksen mukaan viimeinen tuomio toteutuu eräässä mielessä jo nyt: "Totisesti, totisesti: se, joka kuulee minun sanani ja uskoo minun lähettäjäni, on saanut ikuisen elämän. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on jo siirtynyt kuolemasta elämään." (jaa 24)

Tähänkin pätee tuo Jeesuksen sana siitä, että hän tuomitsee Isän tahdon mukaan. "Minä tuomitsen sen mukaan mitä kuulen, ja tuomioni on oikea, sillä minä en pyri toteuttamaan omaa tahtoani, vaan lähettäjäni tahdon".

Eli siis: Jos Jeesuksessa sinulle on julistettu vapauttava tuomio ja pois pääsy syyllisyydestä, niin se on Jumalan itsensä antama vapauttava tuomio. Saat luottaa tähän.

Toisaalta: Jos et ota vastaan Jeesuksessa olevaa vapautusta tuomiosta, niin silloin sinun on turha vedota enää korkeampaan tuomioistuimeen. Jeesus on korkein tuomioistuin. Hän toimii Isän tahdon

mukaan ja hänen antaminsa valtuuksin. Siksi, jos hylkää Jeesuksen ja hänessä olevan armahduksen, hylkää myös Jumalan.

Johannes Kastaja Jeesuksen puolestapuhujana

Jeesuksen kuulijoiden mielestä tuollaiset väitteet olivat epäilemättä perusteettomia. Siksi Jeesus alkoi opettaa siitä, mikä todisti hänen puolestaan; eli sen puolesta, että hänellä todella oli Jumalan Pojan valtuudet tuomita tai armahtaa.

"Jos itse todistan puolestani, ei todistukseni ole pätevä. Mutta minusta todistaakin toinen, ja minä tiedän, että todistus, jonka hän minusta antaa, on pätevä. Te lähetitte edustajanne Johanneksen luo, ja hän todisti totuuden puolesta. En minä tarvitse kenenkään ihmisen todistusta, mutta sanon teille tämän, jotta pelastuisitte (Joh. 5:31–3).

Johannes Kastaja oli siis todistanut Jeesuksen puolesta. Jos juutalaiset olisivat kuunnelleet suuresti arvostamaansa Johannes Kastajaa, he olisivat ottaneet Jeesuksen puheen todesta. Johanneshan oli sanonut Jerusalemita varta vasten hänen luokseen lähetetyille papeille näin:

"Minä olen ääni, joka huutaa autiomaassa: 'Tasoittakaa Herralle tie!' Niinhän profeetta Jesaja on ennustanut." - - "Minä kastan vedellä, mutta teidän keskellänne on jo toinen, vaikka te ette häntä tunne, hän, joka tulee minun jälkeeni. Minä olen arvoton edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja." (Joh. 1:23, 26–27)

Ja hieman myöhemmin Johannes Kastaja oli sanonut, että Nasaretin Jeesus oli tuo messias, jonka edelläkävijänä hän oli toiminut.

Jeesus jatkoi Johannes Kastajasta näin:

Johannes oli kirkkaalla liekillä palava lamppu, mutta vain hetken aikaa te halusitte nauttia hänen valostaan (Joh. 5:35).

Juutalaiset eivät olleet ottaneet Johannesta todesta. He olivat vaan halunneet sensaationhakuisesti kohkata hänen ympärillään.

Jeesuksen ihmeteot todistuksena hänen puolestaan

Siksi Jeesus marssitti esiin toisen todistuksen valtuuksiensa puolesta:

"Minulla on todistus, joka on Johanneksen todistusta painavampi: teot, jotka Isä on antanut tehtäväkseni. Nämä teot, jotka minä teen, todistavat, että Isä on minut lähettänyt." (Joh. 5:36)

Johanneksen evankeliumin alkupuolelle voisi antaa otsikon ”Seitsemän ihmeen kirja”. Se nimittäin jäsentyy Jeesuksen tekemän seitsemän ihmeen varaan. Tarkoitus on se, mitä Jeesus sanoi varhaiselle opetuslapselleen Natanaelille evankeliumikirjan alkupuolella: "Uskotko jo sen perusteella, että sanoin nähneeni sinut viikunapuun alla? Paljon suurempaakin saat vielä nähdä." (1:50). Evankelista Johanneksen tarkoitus on sanoa evankeliumikirjallaan lukijoilleen: Mies, joka pystyi muttamaan veden viiniksi, parantamaan virkamiehen pojan pelkällä sanallaan, parantamaan 38 vuotta sairastaneen, ruokkimaan 5000 miestä parilla leivällä ja kalalla, kävelemään veden päällä, ei hän ollut pelkkä ihminen. Hän oli tosiaan Jumalan Poika.

Isä Jumala Jeesuksen todistajana

Jeesuksen mukaan Johannes Kastajan ja Jeesuksen tekemien ihmetekojen lisäksi oli kolmas todistaja, joka todisti hänen valtuuksiensa puolesta, Jumala itse:

Myös Isä itse, minun lähettäjäni, on antanut minusta todistuksen (Joh. 5:37).

Voisiko tämä olla viittaus Psalmiin 2?

Nyt kerron, mitä Herra on säätänyt. Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Pyydä minulta, niin saat kansat perinnöksesi, ja maan ääriin ulottuu sinun valtasi (Ps. 2:20).

Jeesus ei kuitenkaan kertonut, tarkoittiko hän tuota tekstiä vai oliko hän muutoin kuullut nuo sanat Isältään. Hän jatkoi:

Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen kasvojaan, eikä hänen sanansa pysy teissä, sillä te ette usko sitä, jonka hän on lähettänyt. Te kyllä tutkutte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän – ja nehän juuri todistavat minusta. (Joh. 5:37–39).

Te ette tahdo tulla minun luokseni

Jeesuksen kuulijat eivät kuitenkaan uskoneet häneen. Mistä tämä johtui? Ei siitä, että Jeesuksen messiaanisuudesta ei olisi riittävästi todisteita. Syyksi Jeesus sanoi tämän:

Mutta te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän. En minä ole ihmisten kiitoksen tarpeessa. Minä tunnen teidät: teissä ei ole rakkautta Jumalaan. Minä olen tullut Isäni nimissä, ettekä te ota minua vastaan. Mutta jos joku toinen tulee omissa nimissään, silloin te kyllä olette vastaanottavaisia. Kuinka te voisittekaan uskoa! Te kärkytte kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee yhdeltä ja ainoalta Jumalalta (Joh. 5:40–44).

Jeesuksen ajan juutalaisissa ilmenevä Jeesuksen vastustaminen oli perimmiltään koko ihmiskunnassa perisyntin vuoksi piilevää Jumalan vastaisuutta. Ihmiskunta ei luonnostaan rakasta Jumalaa, vaan pakenee ja lymyilee häntä. Tätä on Raamatussa kuvattu jo syntiinlankeemuskertomuksen lopussa:

Kun iltapäivä viileni, he kuulivat Jumalan kävelevän puutarhassa. Silloin mies ja nainen menivät Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan. Herra Jumala huusi miestä ja kysyi: "Missä sinä olet?" Mies vastasi: "Minä kuulin sinun askeleesi puutarhassa. Minua pelotti, koska olen alasti, ja siksi piilouduin." (1. Moos. 2:8–10)

Salainen syyllisyys saa edelleen aikaan Jumalan piileksimistä. Sen lisäksi Jeesuksen vastustamisen syynä on salainen oman kunnian etsiminen. Ihmisestä on luonnostaan hyvin vaikea nöyrtyä Jumalan ja toisten edessä sellaiseksi, että tarvitsee syntien anteeksiantamista. Varsinkaan sellaista syntien anteeksiantamista, jossa Jumalan Pojan piti kuolla minun edestäni. Helpompi on kärkeä omaa kunniaa Jumalan ja toisten edessä.

Mooses syyttäjänä

"Älkää luulko, että minä teitä Isäni edessä syytän. Teidän syyttäjänne on Mooses, hän, johon olette panneet toivonne. Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte myös minua – juuri minusta hän on kirjoittanut. Mutta kun te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka voisitte uskoa minun puhettani!" (Joh. 5:45–47).

Nämä sanat on lausuttu Jerusalemin helluntaijuhilla. Se antaa niille aivan erityistä painoarvoa. Juutalaisethan viettivät tuota juhlaa sen kunniaksi, että 50 päivää Egyptistä lähdön jälkeen Mooses sai Jumalalta 10 käskyn lain Siinain vuorella. Nyt Jeesus sanoo, että juhlien pääaihe, Mooses, ei olekaan juutalaisille mikään ilon ja juhlinnan aihe. Mooses on heidän tuomitsijansa ja syyttäjänsä, ei suinkaan heidän puolustajansa, johon he voisivat Jumalan edessä laittaa toivonsa.

Miksi näin? Siksi, että Mooseksen kautta tullut liitto Jumalan ja Israelin kansan kanssa perustui lain noudattamiseen. Paavali kirjoittaa asiasta näin:

Siitä vanhurskaudesta, joka perustuu lain noudattamiseen, Mooses kirjoittaa: "Joka tekee, mitä laki vaatii, saa siitä elämän." (Room. 10:5)

Kukaan ihminen ei kuitenkaan pysty pitämään Jumalan lakia niin hyvin, että jumalasuhte voisi perustua lain noudattamiseen. Siksi Mooses on ihmiselle pikemminkin syyttäjä kuin puolustaja, nimittäin jos ihminen yrittää perustaa Jumala-suhteensa Mooseksen lakiin.

Jeesus oli kuitenkin sitä mieltä, että oikea Mooses ei suinkaan halunnut perustaa kansan jumalasuhdetta pelkkään lakiin. Hän oli lain lisäksi kirjoittanut myös tulevasta Vapahtajasta, Messiaasta. Siksi, jos juutalaiset uskoisivat sankariaan Moosesta, he uskoisivat myös Jeesusta, joka oli tuo Mooseksen ennustama Vapahtaja.

Mutta niin ei tapahtunut. He eivät tahtoneet tulla Jeesuksen luo, koska he eivät oikeasti rakastaneet Jumalaansa eivätkä oikeasti uskoneet sitä, mitä Mooses oli heille opettanut.

Jos tämä puhe on pidetty Moosesta juhliivan juutalaisen helluntaijuhlan aikana, se on todella rankkaa tekstiä. Voi ymmärtää, miksi juutalaisen kansan johtomiehet suuttuivat Jeesukseen niin, että ottivat hänet hengiltä. Syvimpänä motiivina suuttumukseen oli kaikissa ihmisissä luonnostaan piilevä jumalanvastaisuus. Sen vallassa oleva ei voi sietää, että Jumala haluaa pelastaa meidät messiaan antamalla uhrilla puolestamme.